

NEWS

Ierīce, ko aizmirst

Portrets kastei, kas strādā apslēptībā.

2026. gada 1. septembris, Tobias Engl

Tā ir tikko lielāka par kabatas grāmatu un neizskatās ne pēc kā. Melna kaste, matēta, bez ventilatora, bez mirgojošām gaismām, ar dažiem pieslēgumiem aizmugurē. Pārsvārā tā stāv skapī zem ekrāna vai iespiesta aiz tā pie sienas. Kas ienāk telpā, to nekad neredz.

Un tomēr tā nes visu. Kas parādās ekrānā, nāk no šejienes: ēdienkarte, gaidišanas numurs, zāles teksts, tulkotais sveiciens. Ierīce rēķina pati, uz vietas, bez likuma pār tālu mākonī. Ja izkrīt internets, ekrāns rit tālāk, jo tas, ko tas rāda, jau ir mājā.

Tā ir pieticīga. Tā velk tik maz strāvas, ka vasarā to tikko siltu var aptaustīt, un rit gadiem, nevienam to neaiztiekot. Piespēlēt tai neko nevar. Startējot tā pārbauda savu programmatūru, un, kas nav parakstīts, to tā neielādē. No lielajiem datu vācējiem tā turas tālu, jo tās sistēmā nav nekā, kas raidītu uz mājām.

Pie ScreenWay šai kastei ir vārds: media player. Dators, kas maz saka un daudz tur. Tas glabā, ko vieta zina, un nodod to ekrāniem, valodā, kas tieši vajadzīga. Dažas no šīm ierīcēm pat runā, tās tulko un lasa priekšā, un arī tas notiek ierīcē, metru blakus skatītājam.

Skaistākā uzslava šādai ierīcei ir, ka neviens par to nerunā. Neviena zvana, neviena traucējuma, neviena vārda, kas izskan namā. Tā dara savu darbu, klusi, un pazūd no to apziņas, kas no tās atkarīgi. Ierīce, ko aizmirst, ir ierīce, kas tur.

